

Disposició final primera. Derogatòria.

Es deroga l'article 278 de la Compilació del dret civil de Catalunya.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada al DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de desembre de 2001.

JOSEP-DELFI GUÀRDIA I CANELA,
Conseller de Justícia

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3556, de 18 de gener de 2002)

2512 LLEI 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament. («BOE» 34, de 8-2-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament.

PREÀMBUL

L'ajut al desenvolupament és un component fonamental de l'ordre i la cooperació internacionals dissenyats després de la Segona Guerra Mundial per assegurar l'estabilitat política i el benestar a tots els pobles del món. Després de cinquanta anys d'esforços els resultats són força diversos. D'una banda, l'avenç produït tant en termes de desenvolupament econòmic com de desenvolupament humà és innegable. D'altra banda, les bosses immenses de pobresa i privació, la ingovernabilitat de tants territoris i l'emergència de nous conflictes d'una crueltat esbalaidora, la continuada opressió per raons de sexe, raça o ètnia, cultura, religió o edat, l'amenaça d'insostenibilitat mediambiental dels models de desenvolupament i consum vigents i la desigualtat econòmica creixent, tant entre els països com a l'interior d'aquests, fan avui més necessari que mai relançar l'esforç internacional de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional, tot buscant un nou model de creixement que permeti l'eradicació de la pobresa i les causes que la generen.

Com diu l'Informe sobre desenvolupament humà del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) per al 1999, no es poden negar els avenços produïts en les darreres dècades: el món en general ofereix avui moltes més oportunitats per a la gent que no oferia fa vint o cinquanta anys. Des del 1965 la mortalitat infantil s'ha reduït a més de la meitat i l'esperança de vida ha augmentat en una dècada. Als països en desenvolupament, la matriculació combinada en l'ensenyament primari i secundari s'ha duplicat i més i la proporció

d'infants en l'ensenyament primari ha passat de menys de la meitat a més de les tres quartes parts. La taxa d'alfabetització ha passat del 47% el 1970 al 72% el 1997.

Malgrat els progressos ressenyats, al món hi ha privacions i desigualtats immenses, especialment als països en desenvolupament, on més d'una quarta part dels quatre mil cinc-cents milions de persones que hi viuen no compta amb algunes de les opcions més bàsiques de la vida: sobreviure després dels quaranta anys i accedir als serveis públics i privats mínims. S'estima que mil tres-cents milions de persones viuen en la pobresa absoluta, amb un ingrés inferior a un dòlar diari. Aquestes privacions i desigualtats es podrien agreujar per la forma ràpida i desequilibrada com es produeix la globalització. Les diferències d'ingressos entre la gent i els països més pobres i més rics continuen augmentant seguint una tendència de fa dos segles que cal trencar: el 1960 el 20% més ric de la població mundial tenia trenta vegades l'ingrés del 20% més pobre; el 1997 la diferència havia augmentat a setanta-quatre vegades. La globalització pot produir, així, no sols integració econòmica, sinó també fragmentació i marginació social. La desigualtat unida al canvi sobtat en l'economia i en les pautes culturals i de comportament planteja noves amenaces a la seguretat humana: atur i marginació, criminalitat internacional, sida i noves epidèmies, inseguretat dels mercats financers, reescalfament de l'atmosfera. Davant aquests vells i nous reptes cal un esforç més gran i renovat de cooperació internacional, que haurà d'ésser protagonitzat ja no sols pels governs, sinó també pels organismes internacionals, les comunitats, les associacions, les organitzacions no governamentals per al desenvolupament, les empreses i altres agents de cooperació, tots els quals han d'integrar una veritable comunitat internacional per al desenvolupament.

Catalunya ha de millorar també la seva responsabilitat en la construcció d'una comunitat internacional més segura, justa, rica i solidària. Avui no es pot construir un projecte nacional creïble ni una societat democràtica avançada sense participar activament i decididament en la construcció d'un ordre internacional més just i solidari. La pau, la llibertat, la dignitat de la persona, el treball, la justícia i el respecte al pluralisme són valors que fonamenten la convivència i el progrés. Aquests valors s'han de projectar internacionalment per mitjà de les iniciatives de cooperació i solidaritat internacionals de la comunitat catalana per al desenvolupament, integrada per un teixit vibrant d'agents de cooperació l'acció dels quals ha d'ésser reconeguda, impulsada i complementada per l'activitat de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya. En aquest sentit, aquesta Llei reflecteix la voluntat de contribuir des de Catalunya al compliment dels compromisos assumits pels països desenvolupats, en el marc de les Nacions Unides, de destinar el 0,7% del producte interior brut al desenvolupament dels països i els pobles en desenvolupament.

En el context institucional actual, el compromís per la solidaritat i el desenvolupament s'expressa, d'una banda, en la contribució fiscal dels catalans als pressupostos de l'Estat espanyol aplicats a aquests àmbits. Això no ha tret, d'altra banda, que, des de la recuperació de la democràcia, tant la Generalitat com els ens locals hagin desplegat gradualment polítiques de cooperació que expressen la voluntat cívica de fer una Catalunya més solidària i oberta als problemes globals actuals. L'experiència guanyada i els avenços fets són notoris. En aquest sentit, la cooperació oficial descentralitzada impulsada a Catalunya i des de Catalunya ha estat positivament valorada en l'informe del Comitè d'Ajut al Desenvolupament (CAD) de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) de l'any 1998.

Tot i això, cal reconèixer que molts d'aquests primers esforços han estat fragmentaris i insuficients. No podia ésser d'altra manera, considerant el caràcter nou d'aquesta política en la nostra història. Hem après que eren necessàries la planificació i l'estratègia en l'acció de les administracions i que es poden millorar les capacitats operatives tant de l'actuació administrativa com dels agents de cooperació; que cal més coordinació i col·laboració interadministratives i amb la societat civil; que cal garantir l'eficàcia de l'ajut dispensat i la coherència amb les altres polítiques públiques catalanes; que cal augmentar substancialment i progressivament els recursos afectats a aquesta finalitat.

Ha arribat l'hora de traduir aquest aprenentatge en un marc legislatiu capaç d'ordenar, dinamitzar i reforçar un sector d'importància creixent a casa nostra. Així ho aconsella el fet de l'aprovació de la Llei de l'Estat 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, i en aquest sentit el Parlament de Catalunya va instar el Govern mitjançant la Moció 101/V, del 13 de maig de 1998, sobre la política de cooperació i de desenvolupament. El Consell Assessor de Cooperació al Desenvolupament, creat mitjançant el Decret 201/1995, de l'11 de juliol, que comprèn els agents de cooperació actuant en el sector, també s'ha manifestat a favor d'aquesta iniciativa legal que el Govern desplega per mitjà d'aquest articulat.

La primera i més important especificitat del model català de cooperació que aquesta Llei reconeix i impulsa és la concepció de la intervenció pública com a complementària i impulsora de les iniciatives cíviques de solidaritat i de cooperació. Aquesta Llei vol fomentar l'esperit emprenedor en aquest àmbit per mitjà de la col·laboració, la cooperació i la concertació entre les iniciatives socials i l'activitat administrativa. El que es vol incentivar no és una burocràcia de la cooperació, sinó una multiplicitat d'iniciatives i agents de cooperació cada cop més capaços, connectats i reconeguts internacionalment, els quals, amb el suport de nuclis de gestió estratègica de les administracions públiques, són els que han d'assumir també una responsabilitat fonamental en l'execució dels plans, els programes i els projectes de solidaritat i cooperació al desenvolupament.

Aquesta Llei s'aplica, tot respectant els principis, els objectius i les prioritats de la política espanyola establerta per la Llei de l'Estat 23/1998, a l'activitat de cooperació al desenvolupament feta per la Generalitat, la qual comprèn, no sols les actuacions directament orientades a produir desenvolupament en els països beneficiaris, sinó també les orientades a augmentar la conscienciació i el grau de compromís dels catalans per la solidaritat internacional i el desenvolupament. Aquesta Llei regula la cooperació al desenvolupament feta des de la Generalitat, per bé que disposa que els valors, les finalitats i els principis ordenadors de la cooperació informin també les actuacions dels ens locals de Catalunya, i estableix els mecanismes de coordinació, col·laboració i cooperació amb aquests. La cooperació internacional que regula aquesta Llei s'ha d'entendre sens perjudici de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de relacions internacionals a què es refereix l'article 149.1.3 de la Constitució.

Aquesta Llei formula els valors i les finalitats o els interessos generals legitimadors de les actuacions i les despeses públiques en l'àmbit de la cooperació des d'una concepció integral del desenvolupament humà, inspirada en les aportacions del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, que n'engloba les dimensions democràtica, econòmica, social i mediambiental. Els valors fan referència a les raons últimes fonamentadores de les actuacions de desenvolupament i serveixen per a marcar els criteris d'avaluació. Aquesta Llei destaca

els valors comunament acceptats per les regulacions internacionals, per bé que des de la nostra experiència històrica es dona prioritat especialment al dret dels pobles a la defensa i la promoció de la cultura, la llengua i la identitat pròpies, i també al reconeixement de la pau, els drets econòmics i socials i la necessitat de contribuir al reforçament de la democràcia participativa i la governabilitat com a fonaments d'un indispensable desenvolupament econòmic, durador, equitatiu i sostenible. Les finalitats fan referència als béns públics específics que han de justificar cada actuació concreta de desenvolupament i que proporcionen també els criteris per a una avaluació particularitzada. Aquests valors i aquestes finalitats són inseparables i constitueixen el referent des del qual aquesta Llei formula les prioritats geogràfiques i sectorials que han d'ésser després concretes en el pla director.

Aquesta Llei estableix els principis ordenadors de l'activitat de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament, els quals, com a principis jurídics, vinculen el conjunt de decisions públiques en aquest àmbit. Alguns d'aquests principis són translació a aquest camp dels principis de bona gestió. Altres són principis generals de la cooperació al desenvolupament avalats per l'experiència internacional, com són el de col·laboració, el de participació i assumpció dels projectes pels països receptors o el de liberalitat de l'ajut. D'entre aquests darrers, aquesta Llei ha volgut destacar el principi de coherència entre la política d'ajut al desenvolupament i la resta de polítiques i actuacions desplegades per la Generalitat i els ens locals de Catalunya. Aquesta Llei vol, així, destacar que el desenvolupament, que és el bé públic global perseguit, mai no es pot considerar exclusivament fruit de l'ajut al desenvolupament.

Aquesta Llei vol que l'activitat de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament respongui a una planificació estratègica quadriennal i quedi programada anualment. El pla director i els plans anuals són l'expressió més destacada de la política de la Generalitat en aquest camp. Són elaborats seguint un procés molt ampli d'informació i participació de tots els agents de cooperació interessats. El principi de planificació de les actuacions de cooperació al desenvolupament, del qual els plans director i anuals són el corollari, ha de permetre la coordinació interdepartamental adequada, i el fet que les actuacions singulars responguin a una visió estratègica i resultin més previsibles, focalitzades, disciplinades i més fàcilment avaluables. Aquesta Llei ha enumerat, sense fer-ne numerus clausus, els instruments més usats de la cooperació al desenvolupament. També ha volgut subratllar-ne les modalitats obrint expressament la porta a la cooperació multilateral, que pot ésser un dels eixos estratègics de la presència internacional de Catalunya en aquest àmbit.

Aquesta Llei reforça l'estructura organitzativa de la Generalitat per a la cooperació al desenvolupament des de la consciència del nou temps que s'inicia. La formulació de la política s'atribueix al Parlament, al Govern, al conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors i a la Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament. L'execució s'atribueix a la direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament, que ha d'ésser dotada dels recursos organitzatius, humans i materials necessaris per a assegurar l'exercici de les funcions que li atorga aquesta Llei. Tant pel que fa a la formulació com a l'execució de la política de cooperació al desenvolupament, aquesta Llei estableix un règim ampli de consulta, d'informació i participació per mitjà, principalment, del Consell de Cooperació al Desenvolupament, i també de coordinació i col·laboració amb els ens locals de Catalunya per mitjà de la comissió de coordinació corresponent. Aquesta

Llei estableix, a més, d'acord amb l'experiència adquirida en la seva aplicació, la creació d'una estructura organitzativa per a la gestió de la política de cooperació del Govern.

En aquest sentit, aquesta Llei, com a reflex de la consciència de la importància que tenen la coordinació i la col·laboració entre totes les administracions i les entitats públiques, nacionals i internacionals, bilaterals o multilaterals, crida l'Administració de la Generalitat a establir els acords, els convenis, els concerts o els contractes pertinents tant amb les administracions i les entitats esmentades com amb els governs i les organitzacions no governamentals dels països beneficiaris, i l'habilita per a fer-ho.

Finalment, aquesta Llei regula alguns instruments específics a fi d'ordenar el foment de les actuacions dels agents de cooperació en aquest sector a impulsar per la Generalitat. Es crea, a aquest efecte, el Registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament de Catalunya amb finalitats d'informació i responsabilització. D'altra banda, es condiona la concessió de subvencions i ajudes per a actuacions dels agents de cooperació en aquest àmbit al requisit segons el qual les entitats actuants no tinguin finalitat lucrativa. Estableix, finalment, que la Generalitat dugui a terme, per la via de convenis i concerts, les actuacions necessàries per al foment i la formació del voluntariat i per a la capacitat i la promoció tant dels professionals com dels agents de cooperació d'aquest sector.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

SECCIÓ 1a OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ DE LA LLEI

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és establir i regular el règim jurídic al qual s'ha d'ajustar l'activitat de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament i de solidaritat internacional, enteses com a béns públics globals en la realització de les quals s'ha compromès la societat catalana.

2. Als efectes d'aquesta Llei, són actuacions de cooperació al desenvolupament:

a) Les que duen a terme les administracions públiques o els agents de cooperació per tal de contribuir a fer que determinats països i pobles construeixin les condicions i les capacitats necessàries per a llur desenvolupament humà i, en especial, l'eradicació de la pobresa.

b) Les que duen a terme les administracions públiques o els agents de cooperació a fi de fomentar la informació, la sensibilització, l'educació, la formació, els valors, les capacitats i el compromís de la societat, conduents a una cooperació millor i més gran amb les persones, els pobles i els països en desenvolupament.

3. Als efectes d'aquesta Llei, s'entenen per agents de cooperació les institucions i les entitats legalment constituïdes que actuen en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.

4. Els recursos destinats a la cooperació al desenvolupament són qualificats d'ajut oficial al desenvolupament (AOD) si compleixen els requisits establerts pel Comitè d'Ajut al Desenvolupament (CAD) de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics (OCDE).

Article 2. *Àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. Es regeixen per aquesta Llei totes les activitats de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament i de solidaritat internacional.

2. Els valors, les finalitats i els principis d'aquesta Llei informen l'activitat dels ens locals de Catalunya en matèria de cooperació al desenvolupament. Aquesta Llei regula també les relacions de coordinació, cooperació i col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals en aquesta matèria, dins el respecte degut a l'autonomia local.

SECCIÓ 2a VALORS, FINALITATS, PRIORITATS I PRINCIPIS DE L'ACTIVITAT DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT I SOLIDARITAT INTERNACIONAL

Article 3. *Valors.*

L'activitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional es guia pels valors següents:

a) El reconeixement de l'ésser humà en la seva dimensió individual i col·lectiva, com a protagonista i destinatari últim de la política de cooperació pública al desenvolupament.

b) El foment de la pau, la justícia, la igualtat i l'equitat en les relacions entre persones, pobles, cultures, nacions i estats, i també la prevenció i la solució pacífica dels conflictes i les tensions socials, i l'enfortiment i l'arrelament de la pau i de la convivència.

c) La promoció i la defensa dels drets humans i les llibertats fonamentals, indivisibles i interdependents, considerant la llibertat, la democràcia i la dignitat de la persona com a fonaments de tot l'esforç en pro del desenvolupament humà.

d) El reconeixement del dret dels pobles a la defensa i a la promoció de la cultura, la llengua i la identitat pròpies, i també dels valors de la convivència multicultural.

e) La defensa i la promoció de les persones i els col·lectius més desfavorits o dels que pateixen discriminacions polítiques o econòmiques per raons de sexe, de raça o ètnia, de cultura o de religió.

f) El reconeixement dels drets econòmics, laborals i socials, del treball, l'empresa i el bon govern com a fonaments d'un desenvolupament econòmic durador, equitatiu i sostenible que incideixi també en la redistribució de la riquesa i en la justícia social.

Article 4. *Finalitats.*

1. L'activitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals en matèria de cooperació i solidaritat internacional s'ha d'orientar a fomentar tant el desenvolupament humà com l'educació i el compromís cívic dels ciutadans de Catalunya en aquest àmbit.

2. L'activitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional ha d'impulsar el desenvolupament econòmic i el benestar social dels habitants dels països receptors de la cooperació, a fi que ells mateixos puguin instrumentar un sistema de desenvolupament sostenible econòmic i social en un període de temps raonable, i ha de tenir les finalitats següents:

a) L'eradicació de la pobresa i, en especial, la facilitació de l'accés efectiu a tots els béns i els serveis necessaris per a la satisfacció de les necessitats humanes bàsiques.

b) El reconeixement i la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals individuals i col·lectius reconeguts internacionalment.

c) L'impuls d'un desenvolupament humà sostenible integrador de les seves dimensions democràtica, econòmica, social i mediambiental.

d) L'impuls de la igualtat d'oportunitats entre sexes en l'accés efectiu als recursos, als serveis, a l'educació i a la formació i, en especial, la potenciació de la plenitud dels drets humans i les llibertats fonamentals de les dones i dels infants.

e) La defensa i la promoció de les identitats culturals dels pobles, inclosos el patrimoni lingüístic universal i el respecte a la pluralitat cultural.

f) La promoció de l'educació i la formació, especialment en els nivells bàsics i professionals, a fi d'afavorir la ciutadania, el bon govern, el desenvolupament de les capacitats productives i la instrucció de la població en general en qüestions relacionades amb la salut reproductiva.

g) El foment del treball i de la capacitat d'emprendre i l'accés al coneixement científic, tecnològic i de gestió, com a motors del desenvolupament econòmic i social, i en especial la promoció de les empreses petites en els països en desenvolupament.

h) La contribució a eradicar les tensions i els conflictes socials i les seves causes, i també la promoció de la cultura de la pau i el diàleg intercultural i interreligiós.

i) La contribució a prevenir i solucionar les situacions d'emergència.

j) El suport als processos de democratització, assegurant el reforçament de les institucions i les capacitats d'acció col·lectiva necessàries per al bon govern i la durabilitat del desenvolupament humà.

k) El suport a una participació equitativa de tots els països en el comerç internacional i el desenvolupament d'instruments i de condicions que afavoreixin amb justícia el comerç dels països amb economies estructuralment més febles.

3. Per tal de fomentar el compromís i les capacitats dels ciutadans de Catalunya a favor del desenvolupament, l'Administració de la Generalitat i els ens locals han d'emprendre i fomentar actuacions orientades a:

a) La informació, la sensibilització, l'educació i la formació necessàries per fomentar el compromís cívic per a la solidaritat i el desenvolupament i per millorar-ne el coneixement i les capacitats perquè es puguin fer efectius.

b) L'impuls de la iniciativa i el foment de les capacitats dels agents de cooperació per formular i dur a terme programes i projectes de cooperació al desenvolupament, d'acord amb els valors i les finalitats d'aquesta Llei, i especialment la formació i la capacitació de voluntaris, cooperants i professionals per al treball especialitzat en aquest àmbit.

c) L'impuls de l'estudi, la recerca i la generació de sistemes d'informació i bancs de coneixements interconnectats internacionalment que donin suport a l'activitat de cooperació al desenvolupament de les administracions públiques i dels agents de cooperació.

d) L'impuls de la comunitat catalana per al desenvolupament per tal de facilitar l'intercanvi d'informació, idees i experiències, de compartir serveis i d'oferir suport a l'aprenentatge permanent dels seus membres, tot fomentant les relacions amb els països en desenvolupament i amb la comunitat internacional per al desenvolupament.

e) La promoció del comerç just i solidari per millorar el compromís de les institucions, les empreses i els consumidors a favor d'un comerç més equitatiu amb els països en desenvolupament, i, conseqüentment, l'impuls, en el conjunt de la societat de Catalunya, de propostes de reflexió sobre la necessitat d'un consum sostenible i respectuós que possibiliti que tota la humanitat es pugui mantenir amb uns mínims bàsics de benestar.

Article 5. *Prioritats.*

1. Són una prioritat de les accions de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional els països i els pobles que són víctimes de situacions de pobresa, d'emergència o de transgressió dels drets humans.

2. Són geogràficament prioritaris els països i els pobles de la Mediterrània, especialment els del Magrib, els de l'Amèrica Llatina, els de l'Àfrica subsahariana i els altres amb els quals Catalunya ha tingut o té especials relacions de caràcter històric, social, econòmic, cultural i migratori.

3. Sens perjudici de la concreció que ha de fer el pla director a què fa referència l'article 8, són prioritats sectorials per a l'activitat de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament:

a) L'eradicació de la pobresa, la cobertura de les necessitats socials i les infraestructures bàsiques, l'enfortiment del capital humà, el desenvolupament del teixit associatiu i productiu i el foment de la capacitat d'emprendre.

b) La prevenció de conflictes i el foment de la pau, el desenvolupament institucional civil i públic i la construcció de les capacitats institucionals necessàries per al desenvolupament humà i democràtic, amb una atenció especial als processos de descentralització i autogovern que respectin els drets humans i les llibertats fonamentals, individuals i col·lectives, reconeguts internacionalment.

c) La defensa i la promoció de les identitats i el pluralisme cultural entesos com a part del patrimoni universal.

d) La sostenibilitat mediambiental.

e) La defensa de l'equitat entre homes i dones i la promoció dels drets de les dones, especialment el de la salut reproductiva.

f) El foment d'un comerç internacional més just i solidari.

g) La protecció de la infància.

h) L'ajut d'emergència.

Article 6. *Principis ordenadors.*

L'activitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional s'atén als principis següents:

a) Els principis de col·laboració i complementarietat entre els poders públics i les iniciatives solidàries i de cooperació al desenvolupament de la societat civil catalana.

b) Els principis de transparència i informació i de participació dels agents de cooperació en l'activitat pública en aquest àmbit.

c) El principi de planificació de l'activitat pública.

d) El principi de coordinació de tota l'activitat de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.

e) Els principis d'eficàcia, eficiència i responsabilització en l'aplicació de les polítiques, els programes, els projectes i les actuacions en general, tant dels poders públics com dels agents de cooperació que utilitzin recursos públics amb finalitats de cooperació al desenvolupament.

f) Els principis de responsabilitat, participació i assumptió dels programes i els projectes per les comunitats o els governs dels països en desenvolupament i de concertació amb els agents de cooperació d'aquests països.

g) Els principis de coordinació, col·laboració i cooperació entre les administracions públiques, en el marc de les respectives competències, i també amb altres

agències i organismes internacionals de solidaritat i cooperació.

h) El principi de liberalitat de les actuacions de cooperació que tinguin la consideració d'ajut oficial al desenvolupament, d'acord amb el que estableix l'article 1.4.

i) Els principis de control, seguiment i avaluació de les actuacions de cooperació al desenvolupament.

Article 7. *Principi de coherència.*

1. Els valors, les finalitats i els principis ordenadors continguts en aquesta Llei vinculen tota l'activitat de l'Administració de la Generalitat i també informen l'activitat dels ens locals de Catalunya en l'exercici de les competències que tenen legalment reconegudes.

2. Quan una actuació pública de l'Administració de la Generalitat no qualificable com de cooperació al desenvolupament pugui impactar significativament en un país en desenvolupament, el conseller o consellera competent en la matèria pot sol·licitar la deliberació i el dictamen, facultatiu i no vinculant, dels organismes a què fan referència els articles 22, 23 i 24.

3. Quan una actuació pública d'un ens local no qualificable com de cooperació al desenvolupament pugui impactar significativament en un país en desenvolupament, l'autoritat local pot sol·licitar la deliberació i el dictamen, facultatiu i no vinculant, dels organismes a què fan referència els articles 23 i 24.

CAPÍTOL II

Planificació, instruments i modalitats de la cooperació al desenvolupament

SECCIÓ 1a ELS PLANS DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

Article 8. *El pla director.*

1. L'Administració de la Generalitat ha d'elaborar amb una periodicitat quadriennal un pla director que estableixi les previsions de recursos i les prioritats geogràfiques i sectorials que s'hauran de respectar i concretar en els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

2. El pla director és l'expressió tècnica principal de la política de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament.

3. La formulació del pla director correspon a la direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament i s'ha de basar en un procés ampli d'estudi, informació, consulta i participació i en l'avaluació de l'experiència precedent. El conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors ha de presentar al Govern el projecte de pla director perquè sigui tramès al Parlament.

4. El pla director ha de fixar les prioritats geogràfiques i sectorials del període, els objectius estratègics, els productes i els resultats que es pretenen obtenir, i també els recursos humans, materials, econòmics o de gestió necessaris. El pla ha d'indicar també les línies de coordinació, col·laboració o cooperació amb altres agents públics o privats, bilaterals o multilaterals, necessaris o convenients per al reforçament dels objectius estratègics de la cooperació pública catalana.

5. El pla director ha d'ésser aprovat pel Parlament.

6. En l'establiment de les prioritats quadriennals sectorials, el pla director ha de tenir en compte:

a) Els valors, les finalitats i els principis establerts per aquesta Llei.

b) Els recursos materials, humans i econòmics o de gestió necessaris, i les capacitats de cooperació efectivament existents a Catalunya.

c) Les demandes formulades per les comunitats i els governs més necessitats.

d) La cooperació ja facilitada als països en desenvolupament per altres institucions o agències, bilaterals o multilaterals.

e) Les condicions de viabilitat, factibilitat i durabilitat dels programes i els projectes a dur a terme.

Article 9. *Els plans anuals.*

1. Els plans anuals de cooperació al desenvolupament són l'instrument de programació de l'activitat de l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit i han de desenvolupar els objectius, les prioritats i els recursos establerts pel pla director.

2. Les actuacions de cooperació al desenvolupament que impliquin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat han de figurar en el pla anual, el qual ha de contenir també una partida suficient per afrontar les emergències i les situacions no previsible.

3. La direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament ha d'elaborar el projecte del pla anual. La formulació definitiva correspon al conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors, que, amb les preceptives consultes prèvies, entre altres als agents de cooperació, en el marc del Consell de Cooperació al Desenvolupament, l'ha d'elevat al Govern perquè deliberi i, si és procedent, l'aprovi.

4. El pla anual ha d'ésser presentat al Parlament perquè en tingui coneixement i el pugui debatre.

5. Les previsions del pla anual han d'ésser incorporades en les dotacions dels pressupostos de la Generalitat de l'any respectiu i s'han d'establir amb l'antelació suficient perquè es puguin incloure en la corresponent llei de pressupostos de la Generalitat.

SECCIÓ 2a ELS INSTRUMENTS DE LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT I SOLIDARITAT INTERNACIONAL

Article 10. *Enumeració dels instruments.*

Les actuacions de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional s'instrumenten per mitjà de:

- La cooperació tècnica.
- La cooperació econòmica i financera.
- L'ajut humanitari general i l'ajut humanitari d'emergència.
- L'educació i la sensibilització socials per al desenvolupament.
- La generació de fons especials de cooperació i altres instruments pertinents per dur a terme les finalitats i els objectius establerts per aquesta Llei i pels plans de cooperació al desenvolupament.

Article 11. *La cooperació tècnica.*

1. La cooperació tècnica té com a finalitat el suport a l'esforç dels països en desenvolupament per millorar les capacitats de les persones, les organitzacions i els marcs institucionals, tant en el terreny productiu com en l'educatiu, el sanitari, el científic, el cultural, el social, el sindical, el politicoadministratiu i el democràtic.

2. El criteri determinant en què s'ha de basar la cooperació tècnica és la contribució a la creació de capacitats nacionals i locals per a la millora permanent dels recursos humans, de les institucions i del capital social, que són la condició de tot desenvolupament durable.

3. La cooperació tècnica es duu a terme mitjançant accions, programes i projectes: d'educació i formació; d'investigació i desenvolupament tecnològic; de prestació d'experts; d'informació, documentació, intercanvi, assessorament, consultoria i estudis i, en general, de tot allò que contribueixi a elevar les capacitats institucionals en els països beneficiaris.

4. La cooperació tècnica de Catalunya s'ha de basar en el respecte i el foment de la identitat cultural dels pobles i els països beneficiaris.

Article 12. *La cooperació econòmica i financera.*

1. La cooperació econòmica consisteix en aportacions a projectes d'inversió per al desenvolupament amb la finalitat de millorar el capital físic dels països beneficiaris, i també en projectes d'ajut econòmic a determinats sectors d'aquests països, com l'educatiu, el sanitari, l'agroalimentari, l'infraestructural, el social i el productiu.

2. La cooperació financera consisteix en contribucions oficials a organismes internacionals de caràcter econòmic i financer, en donacions, en l'atorgament de crèdits destinats a programes i projectes de desenvolupament social bàsic, en l'atorgament de crèdits concessius i en tota altra mesura destinada a millorar l'accés dels països beneficiaris al capital financer.

Article 13. *L'ajut humanitari: general i d'emergència.*

1. L'ajut humanitari general comprèn:

a) L'ajut per a la rehabilitació i la reconstrucció tant de les infraestructures físiques com de les econòmiques i socials, i per a l'establiment de les capacitats necessàries per reduir la vulnerabilitat i determinar les bases del desenvolupament dels països i les comunitats afectats.

b) La prevenció de desastres originats per causes naturals o humanes, mitjançant la informació, la prevenció i la cobertura dels riscos a què estan sotmeses determinades comunitats humanes.

2. L'ajut humanitari d'emergència comprèn:

a) L'ajut d'emergència amb l'objectiu de salvar vides humanes amenaçades per catàstrofes naturals, conflictes o guerres.

b) L'ajut immediat als refugiats i els desplaçats com a conseqüència de catàstrofes naturals, conflictes o guerres, i també als països receptors d'aquests refugiats.

3. Les previsions de l'ajut humanitari d'emergència han de tenir una partida específica als pressupostos de la Generalitat.

4. L'ajut humanitari de la Generalitat s'ha de coordinar amb el dels altres donants i ha d'ésser coherent amb les prioritats i l'assignació de tasques establertes per la planificació estratègica de l'ajut global.

Article 14. *L'educació i la sensibilització socials per al desenvolupament.*

1. L'educació i la sensibilització socials per al desenvolupament comprenen la realització d'accions, programes i projectes orientats a assolir les finalitats establertes per l'article 4.

2. Els programes i els projectes d'educació i sensibilització consisteixen en campanyes de difusió i suport,

programes de formació, sistemes d'informació i altres accions que serveixin per millorar el compromís i les capacitats nacionals per al desenvolupament.

SECCIÓ 3a MODALITATS DE LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

Article 15. *La cooperació bilateral.*

1. La cooperació bilateral consisteix en les activitats dutes a terme per les administracions públiques directament amb les institucions i les entitats dels països beneficiaris o bé les que aquestes instrumenten per mitjà dels agents de cooperació finançats per les administracions o que formin part d'un pla acordat per aquestes.

2. Les actuacions bilaterals finançades per l'Administració de la Generalitat s'han de basar en un coneixement suficient de l'entorn i en una coordinació amb les dels altres donants.

Article 16. *La cooperació multilateral.*

1. Constitueixen la cooperació multilateral els programes i els projectes empresos conjuntament o mitjançant contribucions financeres a organitzacions internacionals que tinguin per finalitat la promoció del desenvolupament.

2. L'Administració de la Generalitat pot constituir fons de desenvolupament amb les organitzacions internacionals a què fa referència l'apartat 1, o adherir-s'hi. La Generalitat ha de participar en l'administració d'aquests fons, els quals han d'estar afectats a la consecució de les finalitats i els objectius establerts per aquesta Llei, pel pla director i pels plans anuals de cooperació al desenvolupament.

CAPÍTOL III

L'organització de la cooperació al desenvolupament

SECCIÓ 1a ÒRGANS RECTORS DE LA POLÍTICA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

Article 17. *El Parlament de Catalunya.*

1. El Parlament impulsa i coneix la política i l'activitat del Govern en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, delibera sobre aquestes i en fa el control.

2. El Parlament, per mitjà dels mecanismes que s'estableixin, ha de debatre les línies generals i les directrius bàsiques de la política de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament.

3. El Parlament ha d'aprovar el pla director quadriennal i ha de conèixer els plans anuals de cooperació al desenvolupament, d'acord amb el que estableixen els articles 8 i 9.

Article 18. *El Govern de la Generalitat.*

1. Correspon al Govern la formulació, la direcció i l'avaluació de la política de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament.

2. El Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors, ha de presentar el pla director al Parlament perquè aquest, si és procedent, l'aprovi. També a proposta del mateix conseller o consellera, el Govern ha d'aprovar els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

Article 19. *El conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors.*

Corresponen al conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors:

- a) La direcció i la coordinació polítiques de les actuacions dutes a terme en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament pels diversos departaments i organismes de la Generalitat, d'acord amb les competències respectives.
- b) La formulació definitiva del pla director i dels plans anuals de cooperació al desenvolupament i la proposta d'aquests al Govern per a la deliberació i l'aprovació final, si és procedent, dels plans anuals.
- c) La proposta al Govern dels reglaments d'execució d'aquesta Llei i l'exercici de la potestat d'instrucció a tots els departaments i organismes de la Generalitat que actuen en aquest àmbit.
- d) L'avaluació de les actuacions de cooperació al desenvolupament finançades totalment o parcialment amb fons de la Generalitat.

Article 20. *Altres departaments.*

Els departaments de la Generalitat que emprenguin actuacions de cooperació al desenvolupament en l'àmbit de les respectives competències han de respectar les directrius estratègiques del pla director i les han d'incloure en els plans anuals, en l'elaboració dels quals participen per mitjà de la Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament.

Article 21. *La direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament.*

1. Corresponen a la direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament, sota la direcció del conseller o consellera corresponent:

- a) L'elaboració i el seguiment del pla director i dels plans anuals de cooperació al desenvolupament.
- b) L'elaboració de les propostes de reglament necessàries per aplicar aquesta Llei.
- c) La direcció dels treballs de coordinació tècnica de tots els departaments i organismes de la Generalitat que duguin a terme actuacions en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.
- d) L'establiment i la conducció de les relacions de coordinació, col·laboració i cooperació amb els agents públics o socials i amb les agències, bilaterals o multilaterals, necessàries per assolir millor els objectius estratègics de la política de la Generalitat en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.
- e) La direcció de l'execució del pla director i dels plans anuals de cooperació al desenvolupament.
- f) L'impuls i la supervisió dels programes i els projectes finançats o cofinançats amb fons de la Generalitat, i la prestació de suport a aquests.
- g) L'avaluació de les actuacions sectorials i geogràfiques de programes i projectes per reforçar-ne les capacitats de formulació i gestió.
- h) La coordinació amb l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) en les actuacions en què calgui, atès llur caràcter urgent i necessari.
- i) L'exercici de totes les funcions que li atribueix aquesta Llei o li encomani el conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors.

2. La direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament s'ha de dotar dels òrgans adequats per complir les funcions que té encomanades en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i la solidaritat internacional.

SECCIÓ 2a ÒRGANS DE COORDINACIÓ I COL·LABORACIÓ
I ÒRGANS CONSULTIUS

Article 22. *La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament.*

1. La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament és l'òrgan tècnic de coordinació interdepartamental de l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit.

2. La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament és presidida pel conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors i és integrada per representants dels departaments i els organismes de la Generalitat, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

3. La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament té les funcions següents:

- a) Assegurar la informació, la coordinació, la coherència i la complementarietat de l'activitat de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.
- b) Conèixer el pla director i els plans anuals i deliberar i dictaminar sobre aquests.
- c) Conèixer el seguiment dels plans anuals i l'avaluació de la política i del pla director de cooperació al desenvolupament, i informar i deliberar sobre aquests.
- d) Qualsevol altra funció que li encomani el seu President.

Article 23. *La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals.*

1. El Govern i els ens locals es coordinen i col·laboren i cooperen en l'execució de les activitats respectives de cooperació al desenvolupament, sens perjudici de l'autonomia respectiva.

2. Es crea la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals amb la funció d'impulsar la informació i la comunicació, la col·laboració, la cooperació i l'assistència recíproca en l'execució de les actuacions de cooperació al desenvolupament de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals.

3. Les administracions públiques han d'informar la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals de les actuacions que duguin a terme en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.

4. La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals té funcions d'informació, de deliberació, de consulta i d'impuls de la col·laboració entre les administracions públiques. Sens perjudici d'altres funcions que es puguin establir per llei o per reglament, li correspon:

- a) Conèixer el pla director i els plans anuals de la Generalitat, i també la programació dels ens locals en aquests àmbits, i emetre'n informe.
- b) Promoure accions conjuntes per a la identificació, la formulació, l'execució, el finançament i l'avaluació de programes i projectes de cooperació al desenvolupament.
- c) Promoure la creació d'una base de dades on consti sistematitzada la informació a què es refereix l'apartat 3.
- d) Conèixer els informes de seguiment i d'avaluació dels plans i els programes anuals de les administracions públiques de Catalunya, i deliberar sobre aquests.
- e) Totes les funcions conduents a impulsar la coordinació, la col·laboració i la cooperació voluntàries entre les administracions públiques catalanes en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.

5. La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals té composició paritària, i hi participen representants dels

departaments i els organismes de la Generalitat, dels ens territorials i locals designats per llurs entitats representatives, i del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament. La Comissió és presidida pel conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors, que pot delegar en el director o directora general que correspongui.

6. La composició i el funcionament de la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals s'han de regular per reglament, havent consultat prèviament els ens locals.

Article 24. *El Consell de Cooperació al Desenvolupament.*

1. El Consell de Cooperació al Desenvolupament és l'òrgan consultiu i de participació de la comunitat catalana per al desenvolupament en l'activitat de l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit. És adscrit al departament competent en matèria d'actuacions exteriors mitjançant la direcció general corresponent.

2. El Consell de Cooperació al Desenvolupament és format per representants de l'Administració de la Generalitat i de les organitzacions no governamentals per al desenvolupament i altres institucions, entitats i personalitats rellevants reconegudes com a membres destacats de la comunitat catalana per al desenvolupament.

3. El Consell de Cooperació al Desenvolupament té les funcions següents:

a) Emetre informe, amb caràcter previ i preceptiu, sobre els avantprojectes i altres disposicions generals de l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit.

b) Emetre informe, amb caràcter previ i preceptiu, sobre el pla director i els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

c) Conèixer els informes de seguiment dels plans anuals i les avaluacions del pla director i proposar, després de fer-ne l'estudi i la deliberació, les recomanacions oportunes.

d) Fer arribar al Govern, per mitjà del conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors, les iniciatives i les propostes que consideri convenientes per a la millora de les actuacions en aquest àmbit.

e) Proposar, en funció de circumstàncies especials, la modificació dels plans anuals i, si escau, del pla director.

f) Les altres funcions que li assigni el conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors o li siguin atorgades expressament per les lleis o els reglaments.

4. S'han d'establir per reglament la composició, l'organització i el funcionament del Consell de Cooperació al Desenvolupament, havent informat prèviament el Consell Assessor de Cooperació al Desenvolupament.

CAPÍTOL IV

Coordinació, col·laboració i cooperació de l'Administració de la Generalitat amb altres institucions

Article 25. *Principi general.*

1. L'Administració de la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències, es relaciona amb els ens locals i amb les altres administracions i institucions públiques que actuen en la cooperació al desenvolupament a l'efecte de millorar l'eficàcia i l'eficiència dels programes i els projectes respectius.

2. L'Administració de la Generalitat, amb la finalitat a què es refereix l'apartat 1, pot establir protocols, convenis, concerts, plans i programes conjunts i altres formes de col·laboració i cooperació, i també participar en

consorcis o en altres tipus d'entitats que resultin convenientes per assolir els objectius comuns de cooperació al desenvolupament.

3. L'Administració de la Generalitat ha de posar a disposició dels ens locals i les altres administracions i institucions públiques interessades la informació necessària per facilitar la coordinació i impulsar la col·laboració i la cooperació al desenvolupament.

Article 26. *La col·laboració amb l'Administració de l'Estat i amb les comunitats autònomes.*

1. L'Administració de la Generalitat participa en la Comissió Interterritorial de Cooperació al Desenvolupament, creada per l'article 23 de la Llei de l'Estat 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.

2. L'Administració de la Generalitat vetlla especialment per la coordinació amb l'Administració de l'Estat i impulsa les fórmules pertinents de col·laboració, cooperació i informació mútua per dur a terme programes i projectes d'interès comú en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament.

3. L'Administració de la Generalitat impulsa també la col·laboració i la cooperació amb les altres comunitats autònomes per dur a terme programes i projectes d'interès comú en aquest àmbit.

Article 27. *Relacions amb els països donants i receptors de la cooperació.*

L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar les fórmules de col·laboració i de cooperació que siguin pertinents amb les institucions públiques i les entitats privades dels països donants i receptors de la cooperació, per tal de millorar l'eficàcia i l'eficiència dels programes i els projectes d'interès comú en aquest àmbit.

Article 28. *Relacions amb les organitzacions internacionals de cooperació.*

L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar la relació i la col·laboració amb les organitzacions internacionals i amb altres agents internacionals, a fi de fomentar els objectius i els resultats indicats en els plans i de facilitar la contribució dels agents de cooperació i les administracions locals als programes i els projectes de cooperació al desenvolupament dels organismes i els agents internacionals.

CAPÍTOL V

Foment de les iniciatives i les capacitats socials

Article 29. *Principi general.*

1. El compromís de Catalunya envers la cooperació al desenvolupament i la solidaritat internacional s'expressa en la voluntat política i en les actuacions del Govern i dels ens locals, i també en l'esforç fiscal i les contribucions voluntàries dels seus ciutadans i en les iniciatives impulsades des del seu teixit social i protagonitzades per les organitzacions no governamentals per al desenvolupament, les universitats i els centres educatius, les empreses i les associacions empresarials, els sindicats, els col·legis professionals, les esglésies i altres agents de la societat civil que impulsin i projectin arreu l'esperit solidari de Catalunya.

2. L'Administració de la Generalitat ordena les seves actuacions de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional des dels principis de col·laboració i de complementarietat amb la iniciativa dels agents de

cooperació. Per tal de fomentar i reforçar la iniciativa i la capacitat dels agents de cooperació que operen en aquest àmbit, l'Administració de la Generalitat ha de:

a) Facilitar la informació i la relació dels agents de cooperació amb les administracions i les institucions públiques i amb les entitats privades dels països donants o dels receptors de cooperació.

b) Donar suport als serveis d'informació, de documentació, d'estudis, d'educació i de formació necessaris per millorar el compromís i les capacitats per al desenvolupament, especialment dels que tinguin o puguin tenir relleu internacional.

c) Atorgar ajuts i subvencions i establir convenis de cooperació o altres fórmules de col·laboració amb els agents de cooperació als quals es refereix l'apartat 1 que tinguin per finalitat l'assoliment dels objectius inclosos en el pla director i en els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

Article 30. *Les organitzacions no governamentals per al desenvolupament.*

Als efectes del que estableix aquesta Llei, s'entén per organitzacions no governamentals per al desenvolupament les entitats de dret privat, sense ànim de lucre, legalment constituïdes, que tenen com a fins institucionals principals expressament recollits en els estatuts respectius l'execució de les activitats de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional a què es refereix l'article 1.2, en coherència amb els valors, les finalitats i els principis que estableix aquesta Llei.

Article 31. *Registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament.*

1. Es crea el Registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament, en el qual es poden inscriure totes les entitats definides per l'article 30 que tinguin seu social o delegació permanent a Catalunya. Aquest Registre té caràcter públic i se n'han de determinar per reglament la forma d'accés i el funcionament.

2. Les organitzacions no governamentals per al desenvolupament que vulguin accedir a qualsevol ajut o subvenció de les administracions públiques que sigui computable com a ajut oficial al desenvolupament han de complir les dues condicions següents:

a) Ésser inscrites en el registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament, o en el de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

b) Tenir seu social o delegació i estructura permanent a Catalunya per assegurar l'assoliment de les finalitats estatutàries respectives.

Article 32. *Foment del voluntariat per a la cooperació al desenvolupament i la solidaritat internacional.*

1. L'Administració de la Generalitat ha de fomentar, per mitjà dels ens competents, el voluntariat al servei de programes i projectes de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional a càrrec d'entitats públiques i privades sense ànim de lucre, especialment dels que responen als valors, els principis, les finalitats i els plans establerts per aquesta Llei.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat 1, l'Administració de la Generalitat pot establir convenis amb les entitats a les quals es refereix; aquests convenis, dins el marc legislatiu vigent, han de concretar els compromisos de les parts signants, a fi d'assegurar que les entitats esmentades proveeixin la formació, les necessitats bàsiques, la seguretat personal, la responsabilitat i la informació necessàries per a l'acompliment del contracte no laboral de voluntariat.

Article 33. *Foment de la formació en matèria de cooperació al desenvolupament.*

1. L'Administració de la Generalitat ha de donar suport a les iniciatives dels ens locals i de les institucions i les entitats per a l'educació i la formació de professionals de la cooperació al desenvolupament, especialment de les que rebin reconeixement internacional. També ha de vetllar per la formació continuada dels cooperants en actiu.

2. L'Administració de la Generalitat, amb la finalitat a què es refereix l'apartat 1, pot establir convenis amb les universitats, les organitzacions no governamentals per al desenvolupament i entitats d'altre caràcter.

Article 34. *Ajudes i subvencions.*

1. L'Administració de la Generalitat pot finançar, mitjançant ajudes o subvencions directes, els programes i els projectes de les organitzacions no governamentals per al desenvolupament que compleixin els requisits establerts per l'article 31.2 i es corresponguin amb les previsions del pla director i dels plans anuals en aquest àmbit.

2. L'Administració de la Generalitat també pot finançar programes i projectes de cooperació al desenvolupament mitjançant convenis de col·laboració i cooperació amb les administracions, les institucions i les entitats públiques o privades d'arreu que convingui en cada cas, sempre que no tinguin finalitat de lucre i es corresponguin amb les previsions del pla director i dels plans anuals.

Disposició addicional primera. *Pla director de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional.*

El Govern, en el termini màxim de nou mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de presentar al Parlament, perquè, si escau, l'aprovi, el primer projecte de Pla director de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional.

Disposició addicional segona. *Creació de l'estructura organitzativa adequada a la política de cooperació al desenvolupament.*

Amb la presentació del primer pla director s'ha de proposar, d'acord amb l'experiència adquirida i amb la deliberació i el dictamen previs dels òrgans consultius, la creació de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament o, si és procedent, de l'estructura organitzativa més adequada per a la consecució de les finalitats de la política de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional de l'Administració de la Generalitat. La proposta s'ha de presentar al Parlament, amb la deliberació i el dictamen previs dels organismes a què fan referència els articles 22, 23 i 24.

Disposició addicional tercera. *Recursos de l'Administració de la Generalitat destinats a la cooperació al desenvolupament.*

L'Administració de la Generalitat ha d'augmentar gradualment les aportacions destinades a la cooperació al desenvolupament i la solidaritat internacional fins a assolir l'aportació del 0,7% dels seus ingressos corrents incondicionats, en els pressupostos per a l'any 2010, com a màxim.

Disposició transitòria primera. *Competències en matèria de cooperació al desenvolupament.*

L'òrgan a què fa referència la disposició addicional segona ha d'assumir, des del moment de la seva creació, l'organització i les competències que aquesta Llei estableix per a la direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament, que li assigni el conseller o consellera corresponent.

Disposició transitòria segona. *Vigència del Decret 201/1995.*

Fins que no s'estableixi el desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei, i en allò que no la contradigui, continua vigent el Decret 201/1995, d'11 de juliol, de creació del Consell Assessor de Cooperació al Desenvolupament.

Disposició final primera. *Derogació.*

Es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior en allò que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculden el Govern i, en allò que li correspongui, el conseller o consellera competent per raó de la matèria per fer el desplegament reglamentari d'aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de desembre de 2001.

NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ,
Consellera de Governació
i Relacions Institucionals

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3551, d'11 de gener de 2002)

2513 LLEI 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil. («BOE» 34, de 8-2-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil.

PREAMBUL

I

Aquesta Llei és una fita més en la important tasca legislativa del Parlament en aquests darrers anys per a millorar, en l'àmbit de les seves competències estatutàries, el marc legal de l'atenció dels menors d'edat, en general, i dels menors i els joves en conflicte amb la llei, en particular.

L'article 9.28 de l'Estatut d'autonomia estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'institucions públiques de protecció i tutela de menors, tot respectant, en tot cas, la legislació civil, penal i penitenciària.

Catalunya va ésser, l'any 1981, la primera comunitat autònoma que va rebre de l'Administració de l'Estat els traspassos en matèria de protecció de menors, en compliment de la previsió estatutària abans esmentada.

La legislació estatal que regulava la protecció dels menors en el moment dels traspassos de serveis era el Decret de l'11 de juny de 1948, que va aprovar el text refós de la legislació sobre els tribunals tutelars de menors. El dit Decret atribuïa a aquests òrgans jurisdiccionals especials una doble funció: la funció protectora dels menors d'edat abandonats o en situació de desprotecció i la funció reformadora dels menors de setze anys autors de fets delictius.

L'execució de les mesures de protecció i de reforma que adoptaven aquests tribunals tutelars corresponia a les antigues juntes provincials de protecció de menors i, a partir del moment dels traspassos de serveis, en l'àmbit territorial de Catalunya, a la Generalitat.

A partir de l'any 1981, el Govern assumeix una nova política, no exempta de riscos, pel que fa al tractament i la intervenció en l'àmbit dels menors i els joves infractors, i així trenca amb un passat dominat pel paternalisme com a base o fonament de les respostes, la manca generalitzada de garanties i la no-resposta com a resposta més habitual als conflictes i els problemes que podien haver causat la conducta infractora dels menors.

L'abús en l'aplicació de la mesura d'internament, que era la més imposada pels tribunals tutelars dels menors, i una certa confusió entre la denominada facultat protectora i la facultat reformadora, constituïen també elements configuradors d'una realitat gens encoratjadora.

La nova política que, des del moment de l'assumpció de les competències en matèria de protecció de menors, es va començar a aplicar a Catalunya es va fonamentar en la necessitat de separar les funcions protectora i reformadora, en la promoció d'un procediment amb les degudes garanties, en la diversificació de les respostes, i, dins d'aquestes, en una aposta clara i decidida per les mesures en medi obert, i, finalment, en la consideració que l'opció de l'internament hauria d'esdevenir sempre la darrera opció.

Aquesta nova política va comportar el disseny i la creació de nous recursos, entre els quals cal destacar la figura professional dels delegats d'assistència als menors que, implantada en tot el territori, va possibilitar l'aplicació, per primer cop en el nostre país, de mesures com la llibertat vigilada.

Conscients de la importància de conèixer la situació dels menors en relació amb la família, l'entorn social, l'ensenyament i l'ocupació laboral, com a elements definidors de llurs necessitats educatives, es planteja, a partir de l'any 1982, la necessitat de crear un espai d'observació dels menors. Aquesta informació obtinguda sobre els menors i llur entorn ha d'ésser facilitada als fiscals i als jutges de menors, per tal que puguin orientar la resposta més adequada a cada cas. L'any 1982 s'inaugurà a Barcelona el primer centre d'observació de tot l'Estat espanyol, i el mateix any van iniciar llurs activitats els equips d'observació en medi obert i els equips tècnics, els quals eren posats a disposició de les autoritats judicials responsables aleshores de la jurisdicció de menors.

En l'àrea dels centres es va fer una remodelació important dels equipaments existents abans dels traspassos, amb la supressió dels antics i grans centres d'internament, els centres Ramon Albó, L'Esperança, El Castell, entre altres, i la creació de noves unitats més reduïdes i especialitzades, a fi d'oferir respostes diferents, que